

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona L. M. mieszka w domu wielorodzinnym w G. przy ul. (...) pod nr (...) W tym samym bloku mieszka J. T. pod nr (...) oraz Państwo P. pod nr (...). W okresie od nieustalonego dnia sierpnia 2019 r. do 26.02.2020 r. L. M. złośliwie niepokoiła J. T. poprzez nachodzenie w miejscu zamieszkania, dzwonienie domofonem, walenie w drzwi oraz zaczepianie o różnych porach dnia i nocy. L. M. niepokoiła J. T., gdyż opiekowała się ona Państwem P., którzy są schorowani. L. M. miała sprawę sądową z Państwem P., dlatego miała pretensje do J. T., że się nimi opiekuje.

/dowody:

- zeznania J. T. – k. 1, 3-4, 36-37;
- częściowe wyjaśnienia L. M. – k. 8-9, 10, 34-35/

Obwiniona L. M. nie przyznała się do zarzutu i wyjaśniła, że w kwietniu 2019 r. J. T. złamała sobie nogę i tym czasie nie pomagała Państwu P., gdyż miała ją kilkanaście tygodni w gipsie, a od sierpnia do połowy października J. T. zajmowała się innym sąsiadem - Panem D.. Poza tym wskazała, że pokrzywdzona nie ma dzwonka, więc było tylko pukanie. Ponadto obwiniona wyjaśniła, że od 05 do 14 sierpnia 2019 r. przebywała poza domem – na obozie językowym dla dzieci w W.. Natomiast w dniach 19 – 31.08.2020 r. korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych w sanatorium w S..

/dowody:

wyjaśnienia L. M. – k. 8-9, 10, 34-35/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, po analizie zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego: zeznań J. T. i wyjaśnień obwinionej L. M., należało uznać, że obwiniona dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka J. T., bowiem były one spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek szczegółowo przedstawiła na czym polegało zachowanie obwinionej oraz jaki wpływ miało na świadka. Opisała również okoliczności związane z udzielaniem pomocy Państwu P..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej L. M. co do tego, że nie popełniła on zarzucanego jej czynu, bowiem te wyjaśnienia były sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonej, którym Sąd w pełni dał wiarę. Zresztą pewne okoliczności podawane przez J. T. potwierdziła sama obwiniona, w szczególności, że w nocy o godz. 1:00 – 2:00 pukała do drzwi J. T., gdyż ona sprawuje opiekę nad Państwem P., przysłała z prośbą o pomoc, gdyż Państwo P. hałasują w nocy. Poza tym potwierdziła, że raz zaczepiła J. T. na ulicy, gdyż chciała z nią porozmawiać, a ona powiedziała, że wezwie Policję. Należy jednak wskazać, że obwiniona w sposób całkowicie odmienny ocenia swoje zachowanie, uważając, że była do tego uprawniona, skoro J. T. opiekuje się Państwem P..

W oparciu o tak ustalony i oceniony stan faktyczny Sąd uznał obwinioną za winną tego, że od nieustalonego dnia sierpnia 2019 r. do 26.02.2020 r., w G. przy ul. (...) złośliwie niepokoiła J. T. poprzez nachodzenie w miejscu zamieszkania, dzwonienie domofonem, walenie w drzwi oraz zaczepianie o różnych porach dnia i nocy tj. czynu z art. 107 k.w.

Ww. przepis stanowi, że karze ograniczenia wolności, grzywny do 1.500 zł albo karze nagany podlega ten, kto w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób niepokoi.

Nie ulega wątpliwości, że w okolicznościach niniejszej sprawy obwiniona złośliwie niepokoiła J. T.. Obwiniona nie miała prawa budzić sąsiadki, zaczepiać, dzwonić, walić w drzwi, nachodzić – tylko dlatego, że pomaga innym sąsiadom, w sytuacji kiedy obwiniona swoje pretensje kieruje pod adresem tych sąsiadów. Pokrzywdzona nie jest opiekunem prawnym Państwa P., nie mieszka z nimi, dlatego nie ponosi żadnej odpowiedzialności za ich ewentualne nieprawidłowe zachowanie.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania obwinionej winy i jako osoba dorosła oraz poczytalna z pewnością zdawała on sobie sprawę z charakteru swojego zachowania i mogła pokierować swoim postępowaniem.

Uznając L. M. za winną popełnienia zarzucanego jej wykroczenia, Sąd wymierzył jej karę 250 złotych grzywny. Zdaniem Sądu kara w takiej wysokości jest odpowiednia i stosownie do treści art. 33 § 1 i 2 k.w. jej rozmiar nie przekracza stopnia winy obwinionego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Należy przyjąć, że ww. kara pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec obwinionego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczności obciążające Sąd przyjął zuchwały sposób zachowania obwinionej i poczucie bezkarności.

W punkcie II wyroku – w oparciu o wskazane tam przepisy - Sąd zasądził od obwinionej koszty sądowe, nie znajdując podstaw do zwolnienia jej ponoszenia tych kosztów.

Sędzia SR Aleksandra Strójwąg

Z./

1. (...)

1. (...)

2. (...)

(...)

sędzia SR Aleksandra Strójwąg